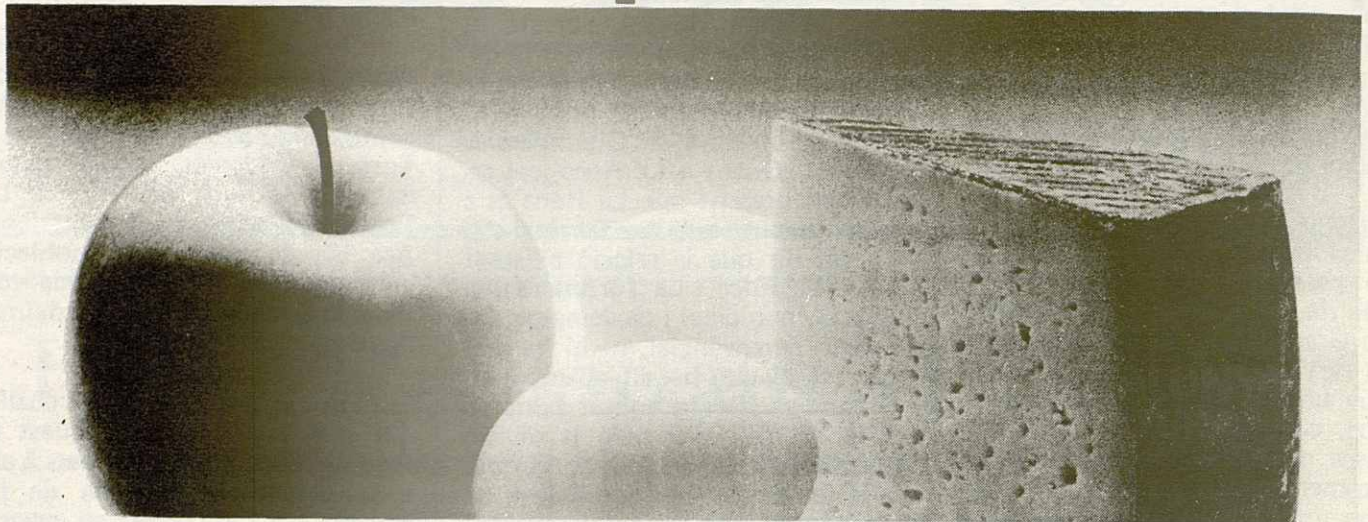

Vitamines per al teu cos.

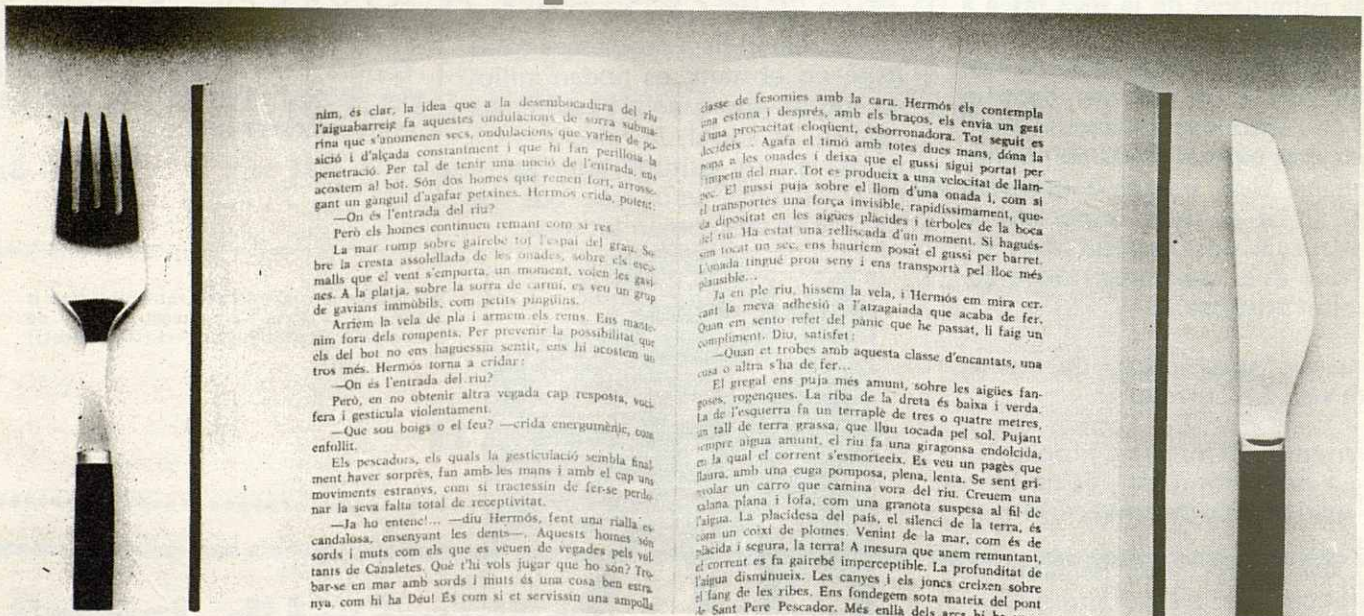

Vitamina C.

Vitamines A, B i D.

Vitamines A i D.

Vitamines per al teu cervell.

nim, és clar, la idea que a la desembocadura del riu l'aiguabarreig fa aquestes ondulacions de sorra submarina que s'anomenen vics, ondulacions que varien de posició i d'alçada constantment i que hi fan perillosa la penetració. Per tal de tenir una unió de l'entrada, ens acostem al bot. Són dos homes que remen fort, arrosegant un ganxut d'agafar petxines. Hermós crida, potent: —On és l'entrada del riu?

—Però els homes continuen remant com si res. La mar romp sobre gairebé tot l'espai del gran. Sobre la cresta assolada de les onades, sobre els escumalls que el vent s'emporta, un moment, veuen les gavianes. A la platja, sobre la sorra de carni, es veu un grup de gavians immobils, com petits pingüins.

Arriem la vela de pla i armem els remes. Ens mastejnim fora dels rompenys. Per prevenir la possibilitat que els del bot no ens haguessin sentit, ens hi acostem un tros més. Hermós torna a cridar:

—On és l'entrada del riu?

—Però, en no obtenir altra vegada cap resposta, veu, fereix i gestucula violentament.

—Que sou boigs o el feu? — crida energèmicament, com enfollit.

—Els pescadors, els quals la gestuculació sembla finalment haver sorprès, fan amb les mans i amb el cap uns moviments estranys, com si tractessin de fer-se perdonar la seva falta total de receptivitat.

—Ja ho entenc!... —diu Hermós, fent una rialla escandalosa, ensenyant les dents—. Aquests homes són sords i muts com els que es veuen de vegades pels voltants de Canaletes. Que t'hi vols jugar que ho són? Trobar-se en mar amb sords i muts és una cosa ben estranya, com hi ha Deu! Es com si et servissin una ampolla

classe de fesonies amb la cara. Hermós els contempla una estona i després, amb els braços, els envia un gest d'una precocitat eloqüent, esborronadora. Tot seguit es decideix. — Agafa el timó amb totes dues mans, dona la impetu del mar. Tot es produeix a una velocitat de llançat. El gussí puja sobre el llem d'una onada i, com si el transportés una força invisible, rapidíssimament, queda dipositat en les aigües plàcides i terboles de la boca del riu. Ha estat una relleuada d'un moment. Si haguéssim tocat un sec, ens hauríem posat el gussí per barrejar l'onada impruït prou seny i ens transporta pel lloc més plausible.

—Ja en ple riu, hissem la vela, i Hermós em mira cercant la meua adhesió a l'atzaraiada que acaba de fer. Quan em sento refet del panec que he passat, li faig un compliment. Dio, satisfet:

—Quan et trobes amb aquesta classe d'encantats, una cosa o altra s'ha de fer...

El gregal ens puja més amunt, sobre les aigües fangoses, ropengues. La riba de la dreta és baixa i verda. La de l'esquerra fa un terraple de tres o quatre metres, un tall de terra grassa, que llou tocada pel sol. Fajant sempre aigua amunt, el riu fa una giragonsa endolida, en la qual el corrent s'esmorteeix. Es veu un pagès que llaura, amb una euga pomposa, plena, lenta. Se sent girar un carro que camina vora del riu. Creuem una calana plana i tofa, com una granota suspesa al fil de l'aigua. La placidesa del país, el silenci de la terra, és com un coixí de plomes Venetia de la mar, com és de plàcida i segura, la terra! A mesura que anem remuntant, el corrent es fa gairebé imperceptible. La profunditat de l'aigua disminueix. Les canyes i els joncs creixen sobre el fang de les ribes. Ens fondegem sota mateix del pont de Sant Pere Pescador. Més enllà dels arcs hi ha

Vitamines A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U V W X Y i Z.

Tu ets el teu cervell. I el teu cervell, com el teu cos, també l'has d'alimentar... i molt. Dona-li el millor que hi ha, allò que t'és més aliment, i totes, totes les vitamines de la A a la Z: els llibres.

Alimenta el teu cervell. Llegeix llibres.

**CATALUNYA ENDAVANT
 AMB LA CULTURA**

**GENERALITAT DE CATALUNYA
 DEPARTAMENT DE CULTURA**